

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Defensio Locorum S.
Scripturae. De Ecclesia Catholica, Et Eius Pastore
Episcopo Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore, libri duo. Aduersus nugatorias ...**

**Torres, Francisco de
Coloniae Agrippinae, 1580**

VD16 ZV 18729

Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33634

scoporum nostrorum, per quos Catholica doctrina ad originem Apostolica prædicationis reuocatur, à successione doctrina Apostolica facias nudam, ut sic consequens tuum heterogeneum, & nihil commune cum loco Matthæi habens, in officina tua fabrices. Deinde, inquis, tuo, id est. Sophistarum more, ut nobis imponas, à re ipsa ad rei modum transis, quem cum re ipsa, & apostolorum confundis. Te descripsisti Antoni, tu enim es, qui, ut fallas, non nos, sed tuos, ab Episcopis Ecclesiarum Catholicarum legitimis Apostolorum successoribus successionem in apostolica doctrina non ἀποδέχου, id est, imperit, hoc enim leuius esset sed malitiosè sciis. Quod ipse statim declaras, quasi obscure antea dixisses, sic enim ais. Verum fac me non ita summo iure tecum agere, certè tuam consequentiam, vel ipsi Episcopi Pontificij refellunt, quia eorum doctrina non est vera, neque cum mandatis Christi, & cum Apostolorum prædicatione, eorumque scriptis conueniens. Quomodo hoc probas Antoni, non esse veram doctrinam & cum prædicatione Apostolorum non conuenientem doctrinam Episcoporum Pontificiorum? quis hoc, quod sumis ad refellendam, ut dicis, consequentiam meam, tibi concessit?

CAPVT III.

Audiamus argumentationem tuam, quæ ex eadem officina promit, Audi ergo, inquis, quemadmodum liceat argumentari, Episcopi Pontificij non retinuerunt doctrina puritatem, & tamen vicariam ordinationem, & successionem ordinariam (saltem nomine tenus) retinuerunt, at non potuit puritas doctrina puritas in Ecclesia ex antecedente tuo, ergo necesse est doctrina puritatem alio modo quam vicaria istorum Episcoporum ordinatione fuisse in Ecclesia conseruatam. Sic dicis licere argumentari, quis tibi licentiam sic argumentandi largitus est? ut ex non concessis à me, neq. demonstratis à te, quod dicis, effici velis? quibus testibus probasti non retinuisse Episcopos Pontificios doctrina puritatem, nec doctrinam eorum cum Apostolorum prædicatione conuenire, & nomine tenus successionem ordinariam retinuisse? quibus, inquam, testibus, nisi ex Ecclesijs Lutheri? id est, ex domo vestra productis? sumi ne isti vestri dicendi multi testes, quales illi multi, quorum testimonio doctrinam, quam Paulus Timotheo tradidit, probatam esse voluit? quæ audisti, inquit, à me per multos testes, hac commenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt & alios docere. Significat Paulus se non aliter docuisse Timotheum, quam sicut idem Paulus in omnibus Ecclesijs docebat, sic enim scripsit in epist. ad Corint. priore, spiritus prophetarum prophetis subiectus est,

non

non enim est dissensionis Deus, sed pacis. Deinde subiungit, sicut in omnibus Ecclesijs doceo. Loquitur autem Apostolus de ordine in gradibus Ecclesia seruando, ne inferior, quod est superioris, tyrannicè sibi rapiat, quo nihil esse potest exorabilius. Interpretatur locum Pauli Apostolica constitutio in extremo capite libri 8. Clemētis Romani, sic enim ait, in persona Apostolorum, verum cum a Deo didicerimus consequentiam rerum, Episcopis quidem assignauimus, & attribuimus, quæ ad principatū sacerdotij pertinent; presbyteris quæ ad sacerdotium; Deinde diaconis, quæ ad ministrandū vtrisque; vt purè et castè fiant, quæ ad religionem pertinent nec. n. fas est diacono sacrificium offerre, aut baptizare, aut benedictionem siue parua, siue magna facere, neq. presbytero ordinationem clericorum, siquidem non licet ordinem inuertere, cum nō sit Deus dissensionis, sed pacis, vt inferiores, quæ sunt superioris, per vim sibi vendant, non legem in malum suum reficientes ignorantes durum esse sibi contra stimulum calcitrare. Hactenus Apostolica doctrina & constitutio. Itaque prophetas vocat ministros Ecclesia diuersorum ordinem, ex quibus qui inferioris ordinis sunt, non vsurpant, quæ sunt superioris: sed eis subiecti sunt. Sic in epist. ad Tim. c. 1. prophetas vocauit, quas, vt sapè dixi, Dionysius vocat ιεροποιεσιν & ιεροδιδασκαλοις, id est, orationes consecratorias, quibus perficiuntur ordinationes episcopi, presbyteri, diaconi, hypodiaconi, lectoris, & deinceps. In his gradibus precipit Timotheo bonam militiam militare, cum ait, hoc praeceptum commendo tibi fili Timothee secundum praecedentes in te prophetas, vt milites in illis bonam militiam. Episcopus enim, vt idem Dionysius in Eccles. hier. ar. c. 5. ait, per omnes inferiores ordines sua operatur mysteria, id est, omnia quæ sacrè sunt in Ecclesia per ministros ecclesia, ad Episcopum pertinent: tanquam ipse illa ipsa mysteria operetur per ministros Ecclesia, quibus dedit per ordinationem potestatem hac operandi; sic S. Maximus Dionysij scholiastes interpretatur. Itaque tunc Episcopus bonam militiam in omnibus aliorum ordinum inferiorum gradibus, quos ipse etiam habet in se, militat, cum facit, vt omnes ministri, siue ordinati in Ecclesia benè ministrent quisq. in ordine & gradu suo. Sunt enim in Ecclesia maiores & minores ministri, siue prophetae, alius alij subordinatus; vt omnia honestè, & secundum ordinem fiant in nobis, sicut idem Apostolus in epist. ad Cor. precipit. Hoc affirmat Apostolus se in omnibus Ecclesijs docere, scilicet, spiritum prophetarum minorum prophetis maioribus subiectum esse, quia non sit Deus dissensionis, sed pacis, sicut Agabus & Silas minores propheta nunquā se, inquit Apostolica doctrina libro 8. Clem. cap. 1. in Apostolos maiores prophetas extulerunt: neq. Stephanus diaconus plenus fide & spiritu S. & tantus, ac tam excellens, vt intendens in caelum, videret gloriam Dei, & Iesum stantem ad dextris virtutis Dei, nunquam tamen ijs vsus est, vt eadem Apostolica do-

Locus Apostoli spiritus prophetarum prophetis subiectus est, &c.

Locus Pauli Hoc praeceptum commendo tibi fili Timothee secundum praecedentes in te prophetas, vt milites in illis bonam militiam.

clrina in extremo capite lib. 8. ait, qua ad ministerium diaconi non pertineret, neq. sacrificium, inquit, obtulit, quod est presbyteri, neq. manus ulli imposuit, quod est Episcopi; sed ordinem diaconi vsq. ad extremum seruauit; hoc enim, inquit, martyrem Christi decebat, τὴν ἐνταξίαν, id est, bonum ordinem vsq. ad finem custodire. Igitur quod Lutherus in Germania primus fecit, ut sine auctoritate Episcopi, in Ecclesia prophetaret, hoc est, doceret, & quod grauius fuit, ministros Ecclesia ordinaret, & vos facere pergitis, ista Apostolus Paulus, & omnes Ecclesia, in quibus docuit, condemnant, quia spiritus Lutheri presbyteri minoris prophetae, non fuit subiectus Episcopo maiori prophetae sine voluntate enim Episcopi, iubet canon Apostol. 39. ut presbyteri & diaconi nihil faciant; quia episcopo, inquit, est commissus populus, & ab eo est animarum ratio reposita. Insuper ecclesiam Dei scidit, quasi esset Deus dissensionis, nō pacis; quod ei facere nō licebat, licet tanta sanctitate, quanta fuit Stephanus, praeclatus fuisset; & tanta iniquitate episcopi omnes, quanta fuit Iudas, qui Christum prodidit, quia non licebat Apostolicam ἐνταξίαν & magisterium à Deo institutum inuerrere. Nos cōtra per multos testes, id est, testimonio omnium Ecclesiarum, in quibus Apostolica doctrina predicatur, probamus doctrinā Episcoporum & doctorum, ut tu vocas, puram esse, & Apostolicam, quia cum omnibus ecclesijs Catholicis per vniuersum orbem communicat; & sic docent tanquam successores Apostolorum, sicut in omnibus ecclesijs Catholicis docetur, dixi sapē, & dicendum est sapius, Ecclesias Catholicas me dicere, quae in vnitae ecclesia Catholica ab hereticis, & schismaticis scissa permanēt. Quod enim in omnibus ecclesijs docetur, non potest esse nisi ab Apostolis traditum, illis enim conuenit, q. ait propheta, in omnem terram exiuit sonus eorum, & in fines orbis terra verba eorum; & rursus quod fuit ab Apostolis ab initio Ecclesia Catholica traditum, necesse erat, ut per successionē eorum Episcoporum, quos ipsi ordinarunt, & instituerunt, ad nos perueniret. Idcirco Irenaeus, repetendū enim est millies, eam, inquit, quam habet scilicet ab apostolis, traditionem, et annunciam hominibus fidem per successionem Episcoporum peruenientem vsq. ad nos indicantes, confundimus omnes eos, qui quoquomodo, vel per sui placentiam malam, vel vanam gloriam, vel per cecitatem, & malam sententiā praeferunt quam oportet colligunt. Igitur ex quo vos in Germania successionem Episcoporum Catholicorum, id est, ab exordio vnitatis Ecclesiae, quod Christus in Petro auctoritate sua, sicut ait B. Cyprianus, disposuit, non discedentium habere noluitis, ex eo tempore doctrinam verbi Apostolicam, quam Episcopi vestri superiores tanquam successores Apostolorum vobis tradiderant, conseruare, & cum omnibus Ecclesijs Catholicis communicare desuistis. Sic vos eruditissimus, & antiquissimus auctor Irenaeus confundit. Quid ei respondebis Antoni, ut sectam tuam defendas?

Quae Lutherus in Germania contra doctrinam, quam Paulus in omnibus ecclesijs docuit, fecerit.

Quomodo nos probemus doctrinam episcoporum & doctorum, quos proinde testes inuidiosos vocant, puram esse, & apostolicam.

Quomodo quod in omnibus ecclesijs docetur, non potest esse nisi ab Apostolis traditum.

Quomodo Irenaeus proinde confundit.

defendas? immò quid Apostolo respondelis, cum ait in illo ipso loco, quem paulo ante contra te tractavi, & sicut in omnibus Ecclesijs doceo. Paulo enim post ait, an à vobis verbum Dei processit? aut in vos solos peruenit? an de huiusmodi verbo Dei vos Lutherani gloriari potestis? potestis ne docere, quod predicauit Lutherus, & vniuersa Ecclesia Catholica anathematizant, processisse non à Lutherò? neque peruenisse in solam Germaniam? si enim non processit à Lutherò, sed ab Apostolis, cur nomen ab eo accepistis? cur omnes Catholici vos Lutheranos vocant? & vobiscum non communicant? nos verò verbum, quod in Ecclesijs nostris predicatur, & quod Episcopi Pontificij retinent, non à nobis, nec ab ipsis primum processisse, sed à sanctis Apostolis, qui ex Hierusalem pleni spiritu sancto in vniuersum orbem ad predicandum omni creatura, & fundandis Ecclesijs profecti sunt, ex eo probamus, quod cum omnibus Ecclesijs Catholicis communicamus, quia sic in nostra Ecclesia docetur, sicut in omnibus. Profer tu in quibus extra Germaniam prouincijs, nationibus, regionibus, insulis, Ecclesias Lutheranas fundaueritis. Responde ergo Paulo, verbum, quod Lutherus predicauit, si verbum Dei est, quomodo non processit à Lutherò tantum? & quomodo non in Germaniam solam, sed in vniuersum orbem peruenit? Dimitte Turrianis Sophismata, intende hic neruos, & suda, quantum potes, vt videamus, quantum sudando proficias in negotio suscepto.

Sed rursus instas, inquis, & contendis alligationem ordinariæ successione à Christo esse institutam, & D. Andream, eo quòd id negat, bellum doctorem per ludibrium appellas. Quid si dicam non esse boni doctoris, immò ne doctoris quidem toties principium petere; & quod semel opinionis errore cōfinxerit, tanquam oraculum fundere. Iam enim planum fecimus tuum illud somnium nullum habere in verbis Christi fundamentum; nec enim ex illis sequitur, Ecclesiā alligari Christo per vicariam ordinationem, aut per ordinariam successionem Episcoporum, sed potius per ipsius doctrinæ puritatem, quæ ecclesiam cum Christo arctissimo vinculo coniungit. Videris mihi ignorare, quid sit petere principium, ego enim nō peto à te, vt concedas mihi, de quo est nobis disceptatio, & quod à me probatum est, esse scilicet alligationem ordinariæ successiōis à Christo institutam; neg. sumo hoc, quod esset sumere principium, totidem enim modis sumitur, quot petitur vt tradit tuus Arist. sed potius ex ijs, quæ tu non refellis, quia non potes, probò hoc ex verbis, inquā, Christi, & eorum consequentia & ex constitutione apostolorum loci Matthæi interprete. Repetā ergo, quæ in illo loco scripsi, in quo bellum doctorem vocaui Andreā, quod tu agrè tulisti, quasi cōiurium fecerim, vt intelligant omnes, te non refellere, quæ scripsi, sed dissimulanter cauillari,

Quomodo quod Paulus ad Cor. scripsit, an à vobis verbum Dei processit? aut ad vos solos peruenit? doctrinam Lutheri cōueniat non esse Apostolicā, sed hæreticā.

Quomodo nos probamus apostolicam esse doctrinam, quam Episcopi Catholici predicant.

Quomodo Antonius.

Quæ diffi-
mulauerit
Antonius,
quia respō-
dere non
potuit.

Quomodo
quod neq;
sumptum,
neq; petitiū
est, sed ra-
tione con-
clusum est,
petitionem
principij in-
scienter vo-
cauit An-
tonius.

id est, nihil respondere, & nugari. Libro igitur priore cap. 11. sic dicebam, cum dixisset Apostolis post resurrectionem suam, cunctes ergo docete omnes gentes baptizantes eos in nomine patris et filij & spiritus S. docentes eos seruare quaecumq; mandauimus vobis, subiungit, & ecce ego vobiscum sum vsq; ad consummationem seculi. Quomodo enim cum apostolis, qui iam à vita recesserunt, adhuc manet vsq; ad consummationem seculi, nisi quia viuunt apostoli in suis successoribus? qui enim hos audiunt, Apostolos audiunt; & qui Apostolos in successoribus audiunt, Christum ipsum immediatè locutum audiunt, immò ne sine auctore loquamur, citemus Clementem Romanum Apostolicum auctorem loci huius interpretem de successione ordinaria Episcoporum in locum Apostolorum; is enim in extrema pagina libri 7. de constitutionibus Apostolorum, describens, & enumerans eos Episcopos, quos S. Apostoli dum viuerent, in paræcijs ordinarunt, ad extremum subiungit, loquens more suo in persona Apostolorum, hi sunt, quibus paræcia Domini à nobis commissa sunt, quorum doctrina memores, seruare nostros sermones, & sit Dominus vobiscum nunc, & in tempora infinita, sicut ipse nobis dixit, cum esset assumendus ad Deum, & patrem suum. Hactenus Clemens. Deinde subieci argumentationem, inquit, quare si qui ea seruant, quæ ij docuerunt, quos Apostoli ordinarunt Episcopos, hi ipsorum Apostolorum doctrinam & sermones seruant; & qui horum sermones seruant, ipsum Dominum audiunt, & ipsius sermones seruāt: ac cū istis ipsis est idem Dominus, et id ipsum futurum est vsq; ad consummationem seculi: ergo ad tradendam & conseruandam doctrinā, & sermones eius, necessaria est secundum euāgeliū ordinaria successio Apostolorum. Per hanc enim Dominus implet promissionem suam manendi in Ecclesia cum Apostolis vsque ad consummationem seculi, & promissionem nunquam deponendi verba de ore suo iuxta prophetiam Esaie. Hic igitur ex duobus, quæ sumpsi, prius ex Apostolica cōstitutione & doctrina, posterius ex loco Matth. cū interpretatione loci ex eadem Apostolica doctrina, quorum neutrum refellis, quia non potes, (nihil enim respondiſti ad constitutionem siue doctrinam Apostolicam à me recitatam, & in argumentatione sumptam; nec ad interpretationem loci Matthæi in eadem Apostolica doctrina) ego, quod tu negas, ratione connexi conclusi, scilicet, necessariam esse ordinariam successionem Episcoporum, per vicariam ordinationem in locum Apostolorum ad tradendam, conseruandam, & ostendendam Apostolicæ doctrinæ successionem. Et sicut hoc cōclusi, ita etiam illud, quod idem est, alligasse. scilicet Christum secum Ecclesiam huiusmodi successione Episcoporum. Quomodo igitur ad petitionem, aut sumptionem principij referri potest, quod neque sumptum, neq; petitiū, sed ratione conclusum, & demonstratum est? Redeo ad prosequendum recitationem eorum, quæ illic scripseram. Sequitur enim, Per hanc etiam sus-

successionem voluit Dominus, ut certum haberemus de doctrina, quod quidem non obscure ipsa rerum & verborum consequentia in euangelio declarat. Cum enim dixisset Dominus Apostolis suis, euntes docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine patris & filii & spiritus S. docentes servare omnia quaecunque mandavi vobis, quia hoc faciendum erat in omnibus gentibus, & predicandum Evangelium in universa orbe in testimonium omnibus gentibus, & Apostoli, sicut Paulus de sacerdotibus veteris testamenti dixit, morte prohibebantur permanere, necesse fuit, ut successores haberent, in quibus ipsi Apostoli viverent, & predicarent; & cum quibus Apostolis ipse Dominus semper esset docendo, & baptizando, & predicando per eorum successores. Vnde statim subiungit, & ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem saeculi, vobiscum, inquam, sum instituendo, baptizando, & doctrinam mandatorum tradendo. Vides Antonium quemadmodum cum ordinaria successione Episcoporum, de qua loquor, semper per successionem doctrinae Apostolicae coniungi? & per eiusmodi ordinariam successionem vicariae ordinationis, simul & Apostolicae praedicationis Christum esse cum Ecclesia scriptum? cur igitur fallaciter vicariam ordinationem Episcoporum in successione apostolorum, de qua loquor, a successione doctrinae seiungis? neque sequitur, inquis, eos omnes, qui vicariam habent ordinationem, successores esse apostolorum. quis tibi hoc negat, & postquam dixisti me petere principium, quod dicerem, Christum Ecclesiam secum huiusmodi successione Episcoporum alligasse, quod non petendo, nec sumendo, sed concludendo, & demonstrando dixi, subiunxisti, iam enim planum fecimus, tuum illud somnium nullum habere in verbis Christi fundamentum, nec enim ex illis sequitur Ecclesiam alligari Christo per vicariam ordinationem, aut per ordinariam successionem Episcoporum, sed potius per ipsius doctrinae puritatem, quae Ecclesiam cum Christo arctissimo vinculo coniungit. Hic etiam successionem episcoporum, & vicariam eorum ordinationem, de qua loquor, puritate doctrinae nudas. Quid hoc est, nisi malitiose, & fallaciter cavillari, et tergiuersari? ego enim cum de Episcopis successoribus Apostolorum vicaria ordinatione loquor, de successoribus in potestate ordinis, & in Catholica, & Apostolica doctrina loquor. Vnde tandem intuli, quare qui habent ministros non succedentes Apostolis successione vicariae ordinationis, hi Christum non habent cum ipsis illis ministris manentem usque ad consummationem saeculi, neque de ore suo per eosdem loquentem, neque certum habere possunt de doctrinae verbi, quam illi tradunt, quod Apostolica sit; immo certum est non esse Apostolicam, quia non possunt, sicut nos doctrinam ecclesiae nostrae per successionem vicariae ordinationis, revocare eam ad Apostolos, & per Apostolos ad Christum, per quem, ut Apostolus ait, cum in-

Quomodo
Antonius
vicariam or-
dinationem
Episcoporum
Apostolis
succedenti-
um de qua lo-
quimur, &
quam nos
defendimus,
a successio-
ne Aposto-
licae doctri-
nae fallaci-
ter seiungit.

Quomodo
semper de
successori-
bus Aposto-
lorum in po-
testate ordi-
nis, & in
Apostolica
doctrina a
me triptum
sit.

tium

tium accepisset enarrari, ab ijs, qui audierunt, id est, ab Apostolis, in nos confir-
mata est, contestate Deo signis, & portentis, & varijs virtutibus, & spiritus s.
distributionibus secundum suam voluntatem. Deinde adiunxi, hinc liquet iam,
quemadmodum non alligamus nos ecclesiam ad certas personas in ordinaria suc-
cessionem constitutas, ut Andreas doctor Theologus dicit, sed potius Christus Ec-
clesiam sponsam suam huiusmodi successionem Episcoporum vsq; ad finem seculi
secum alligauit. Cum dixi, hinc liquet, satis clare significauit ex superioribus in-
ferri, & induci hoc, quod ex illis liquere dixi: quomodo igitur ad petitionem prin-
cipij turetulisti? scilicet, ut sic mendacij cauillatione, quod ratione non poteras,
infirmares. Dixeram ergo paulo superius, ne omnia iterum repetam, Vt enim,
quod dixit Apost. qui vos audit, me audit, & c. omnibus praposis, qui Aposto-
lis vicaria ordinatione succedunt, dixit, ut B. Cyprianus in epist. ad Puppianum
ait, sic etiam quod dixit eisdem Apostolis, & ecce ego vobiscum sum vsq; ad co-
summationem seculi, similiter omnibus Episcopis, qui Apostolis vicaria ordina-
tione succedunt, dixit. Sanè quidem cum Cyprianus ait, quod Dominus dixit
Apostolis, qui vos audit, me audit, dictum quoq; esse omnibus praposis, qui A-
postolis vicaria ordinatione succedunt, de Episcopis Catholicis, & doctrinam
Apostolorum tenentibus loquitur. hos enim qui audit, Christum audit, non au-
tem, qui eos audit, qui solam ordinationem habent, siue solam successionem vi-
caria ordinationis. Quare cum ego adiunxi, sic etiam quod dixit eisdem Apost. et
ecce ego vobiscum sum vsq; ad consummationem seculi, similiter omnibus Epi-
scopis, qui Apostolis vicaria ordinatione succedunt, dixit, quis non intelligat lo-
qui me de Episcopis, non qui nudam successionem vicaria ordinationis, sine suc-
cessionem doctrina Apostolica teneant, ut tu fingis, sed qui etiam in professione eius-
dem Apostolica doctrina succedant. Ex quo efficitur, ut cum Christus promittit,
se perpetuo futurum cum successionem Episcoporum Apostolica doctrina, ac pro-
inde cum Ecclesijs Catholicis, quibus presunt huiusmodi Episcopi, & in sum-
ma, cum Ecclesia Catholica, in qua sunt singula omnes Catholice tanquam par-
tes in toto, efficitur, inquam, ut Christus Ecclesiam sponsam suam huiusmodi
successione Episcoporum secum vsq; ad consummationem seculi alligauerit, si
quidem cum promissu futurum se perpetuo cum Apost. & eorum successoribus,
simul promissit futurum se perpetuo cum Ecclesijs Catholicis talium Episcopo-
rum. In Episcopis enim Catholicis sunt ecclesia Catholica & εν κληρικῶν, & εν
ἐκκλησίᾳ τῇ καθολικῇ, quod est vnum genus τῶν ἐκκλησιῶν, ut tuus Arist.
lib. 4. de Physico auditu tradit: cum quo autem Christus manet, eum secum al-
ligat; quamdiu cum eo manet, & quomodo manet, sic alligat; manet autem cum
ecclesia Catholica habente successores apostolorum vicaria ordinatione, sicut ipse
auctoritate sua disposuit: Eam igitur huiusmodi successionem Episcoporum se-
cum

Quomodo
Antonius
ad decipien-
dum suos
fugit me.
loqui de nu-
da successi-
one Episco-
porum per
solam vica-
riam ordi-
nationem
sine successi-
one Apo-
stolicæ do-
ctrinæ.
Quomodo
Christus ec-
clesiam spon-
sam suam
successione
Episcoporum
Catholicorum
secum
vsq; ad con-
summationem
seculi alli-
gauerit.

eum alligauit. Eat nunc Antonius bellus Dialecticus, & dicat petitionem prin-
 cipij esse, quod dixi, Christum sponsam suam Ecclesiam huiusmodi successionem
 episcoporum secum alligasse, idque ex superioribus liquere. Pergit Antonius. Tu
 vero, inquit, belle disputator, explica nobis, nomine alligationis
 quid tibi velis. nam Ecclesiam, non alijs rebus, quam verbo Dei
 alligari, aut aliunde quam ab eo pendere, ab ipso Dei verbo didici-
 mus, & constanter credimus. Explica tu rursus nobis, quid intelligi velis,
 cum ais, ecclesiam non alijs rebus, quam verbo Dei alligari? an excludis predi-
 cantem? minimè, quomodo enim, inquit, audient sine predicante? et rursus, nū-
 quid omnes prophetæ minimè. Ecclesia igitur alligatur non solo verbo, sed certis
 predicatoribus & ministris verbi, episcopus scilicet, quorum est ministrare ver-
 bo; & dare alijs, qui idonei sint, potestatem ministrandi verbo, sicut Apost. ad
 Timotheum, quæ audisti, inquit, à me per multos testes, hæc commenda fide-
 libus hominibus, qui idonei erunt & alios docere. Habetis ne vos Lutherani ali-
 quos Timotheos, id est, Episcopos per prophetiam cum impositione manuum
 presbyterij ordinatos, qui ea, quæ ipsi in omnibus Ecclesijs Catholicis predicari
 & doceri audierunt, alijs Catholicis, qui idonei sint ad alios docendos, commen-
 dent? minimè. Quomodo igitur ecclesia vestra, quam falso nomine vocatis, alligari
 potest verbo Dei sine legitimo propheta, & predicatore? quis vestros mini-
 stros, & predicatorum verbi misit, nisi Lutherus presbyter tantum? qui mittere
 eos non potuit secundum canonem Apostolorum 39. qui iubet, ut presbyteri, &
 diaconi nihil faciant sine voluntate episcopi. Huius canonis à sanctis Apostolis
 sanciti idoneus testis est consuetudo omnium ecclesiarum cuncti orbis, quæ aliunde
 de quam ex apostolica traditione proficisci non potuit. Quomodo igitur mini-
 stri vestri predicant, qui misi non sunt? quomodo enim, inquit Apostolus, præ-
 dicabunt, nisi mittantur? non igitur dicetur de vestris ministris, Quam speciosi
 pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bona, sed potius, quam luti-
 lenti pedes euangelizantium, quæ cum omnibus totius orbis ecclesijs pugnant;
 quæ patres & maiores vestri ignorauerunt, quia ab initio non fuerunt eis tra-
 dita, & quæ ab omnibus ecclesijs totius mundi præterquam à Lutheranis ana-
 thematizantur. Sed persequamur reliquas nugas. Quomodo igitur, inquis,
 stabit istud loquendi genus, alligatio ordinariæ successionis? nimi-
 rum, inquis, ad obsignationem & conseruationem integræ fidei, &
 doctrinæ, necessaria est ordinaria successio. Audio, verum quis te
 illud docuit? aut vnde petis tantum necessitatis vinculum? immò
 potius vel eo maximè purum est atque verissimum Dei verbum,
 quod ab hominibus natura corruptis, & mendacibus non pendeat.
 Queris Antoni, quis me docuerit, necessariam esse ordinariam successionem epi-
 scoporum

Quale sit, &
 ait Antoni
 Ecclesiam
 non alijs re-
 bus alligari
 quam vera-
 bo Dei.

Quomodo
 Ecclesia nō
 potest alligari
 verbo
 Dei sine le-
 gitimo mi-
 nistro verbi.

Quomodo
 nō speciosi,
 sed luti-
 lenti
 sunt pedes
 euangelizantium
 in Ec-
 clesijs Pro-
 testantium.

Quærit An-
tonius, quis
nos docue-
rit tantam
necessitatem
successionis
episcoporum
per vicariā
ordinationem.
Clemens,
Irenæus,
Tertull.

scoporum ad obfignationem & conseruationem integræ fidei, & doctrinæ. Optan-
da mihi fuit hæc tua questio, & percunctatio. Siquidem ea pars Theologiæ qua
est & dicitur ἀποδεικτική, μεθόδους ἀποδεικτικὰς καὶ πρῆσι τῶν πραγμάτων
κρίτων ἐν δόξῳ πείθει καὶ καταναγκάζει τοὺς ἀκούοντας ἐπεδῶναι. Hæc Ioan-
nes cognomento Cyparis Scotus in præmio libri eruditissimi, quem inscripsit
ἐκθεσίων στοιχείων θεολογικῶν ῥήσεων. Exprimamus nos more nostro senten-
tiam: Theologia, inquit, Philosophica & demonstratiua, sic enim vocatur à
Dionysio Areop. in epist. ad Titum, quam diuine tractauit S. Thomas, conclu-
sionibus argumentorum, & auctoritate celeberrimorum virorum, qui id prius dice-
runt, suadet ac fidem facit, & auditores assentiri cogit. Quod igitur quæris,
quis me hoc de necessitate ordinariæ successionis docuit, Irenæus me docuit, &
post eum Tertullianus. Hi te etiam maiore auctoritate, quam Lutherus, docere
possunt, si tandem tantis auctoribus sapere vis, vel potius respicere. Magnam
itaq. vim argumenti & probationis habet viri celebris auctoritas. Probatio-
nes enim interpretatur Quintil. πρῆσι. Lege ergo, quæ Irenæus lib. 3. c. 3 scri-
psit de traditione Apostolicæ doctrinæ, ac fidei perueniente ad nos per succe-
sionem episcoporum, per quam dicit confundi omnes, qui quoque modo aliter do-
cent. Lege item librum Tertulliani de præscriptionibus hæreticorum, in quo mi-
rabilius docet Irenæum secutus, quomodo, & quare origo integræ fidei, ac do-
ctrinæ per successionem episcoporum petenda sit, ex istis auctoribus intelliges,
vnde tantum necessitatis vinculum petamus. Imò ex solo loco Clementis, quem
paulo ante ex lib. 7. de constitutionibus Apostolorum extrema pagina recitauit,
clarius, ac maiore etiā & antiquiore auctoritate intelligere potes. Illud verò qd
adiunxisti, in quo aliquid tibi fortasse visus es dicere, vix risum tenere potui, cū
legi. Imò potius, inquis, el eo maximè purum est, atque verissi-
mum Dei verbum, quòd ab hominibus natura corruptis & men-
dacibus non pendeat. Cum Apostolus testes doctrinæ suæ citabat, inquit,
sicut in omnibus ecclesijs doceo, & ad Timotheum, quæ audisti, inquit, à me per
multos testes, hæc commenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt & alios do-
cere, an faciebat, ut verbum, quod prædicabat, ab hominibus natura corruptis
& mendacibus penderet? Imò verò ne à talibus hominibus, quales dixisti pen-
deret, tunc maximè cauebat. Purum enim, ut tu vocas, et verissimum verbum
non aliter conseruari, & retineri potest, quam si sic prædicetur, & doceatur, sic-
ut in omnibus ecclesijs prædicatur, & semper prædicatum fuit, quod alia ratio-
ne sciri neque potest neq. debet, sicut à magnis & antiquis, & Apostolicis do-
ctoribus traditū est, quam per successionem episcoporum, qui sunt eorum, quos
ipsi Apostoli ordinarunt, ei dederunt, successores. Quos qui audiunt, ipsos Apo-
stolos audiunt; & qui Apostolos in successoribus audiunt, Christum audiunt.

Quomodo
verbum Dei
purissimum
conseruari
possit, & nō
aliter.

Sic puritas verbi ad originem suam reuocatur. Si hoc in Germania seruatum fuisset, nunquam peregrina, & varia doctrina Lutheri aditum in ea reperisset. Quocirca, inquis, Thessalonicensium fides commendatur, quod apostolicam prædicationem receperint, non tanquam sermonem hominum, sed tanquam verbum Dei. & hoc in verbum, quod in Ecclesijs nostris prædicatur, quadrat; etenim quia per successionem Episcoporum Catholicorum reuocatur ad originem suam, id est, ad verbum Apostolorum, quod à Christo acceperunt, & ipsi Episcopis à se institutis, & ordinatis tradiderunt, & illi alijs, & deinceps vsque ad præsentis Episcopos Catholicos Apostolorum successores peruenit; idcirco qui Episcopos Catholicos audiunt, Apostolos audiunt; & qui Apostolos in successoribus audiunt, Christum audiunt, similiter, qui audiunt presbyteros verbi ministros quos Episcopi mittunt; non enim, ut antea dixi, in iussu eorum prædicare possunt, Episcopos audiunt; & qui hos, apostolos, & qui apostolos, Christum. Scio hoc quod ex epist. ad Thes. priore citasti, ad Lutherum accommodabis, verbum enim Lutheri, non tanquam sermonem hominis, sed tanquam verbum Dei in Germania acceperunt. Sed hic omisisti, quod Paulus diuino consilio addidit, sic enim ille scripsit, non sicut verbum siue sermonem hominum acceperitis, sed sicut est verè verbum Dei. Acceperitis quidem sermonem Lutheri tanquam verbum Dei, sed illud Pauli non conuenit ei, sicut est verè verbum Dei, fuit enim & est vere verbum Diaboli. Id autem, sicut Clemens discipulus Apostolorum, & Irenæus, ac Tertullianus nos docuerunt, per traditionem Apostolicæ doctrinæ, quæ vsque ad nos per successionem Episcoporum Catholicorum peruenit, & in Germania vsq; ad Lutherum peruenerat, probamus. Ab hac enim traditione apostolicæ doctrinæ, doctrina Lutheri discrepat, igitur non potest esse ab initio tradita; ac proinde nec Apostolica esse potest. Restat igitur ut non sit, sicut ait B. Iocobus, de sursum descendens sapientia, sed terrena, animalis, & diabolica.

CAP V T IIIL

Sequitur in tuo libello. Atque ut paucis tua ista sententia profligetur, affero duplicem *ἱστορίαν*, ex qua manifestum est, puritatem doctrinæ non esse alligatam ordinariæ successioni. Nam in Ecclesia Israelis interrupta fuit ordinaria sacerdotum successio, & tamen illic Ecclesia delitescibat, id est, fidelium coetus, qui non flexerant genua idolo Baal, & doctrinæ puritatem retinebant. Si à te queram Antoni, in Israel, id est, in decem tribubus, quas Ieroboam abduxit, & quibus vitulos ad colendum confluxit, et fecit sacerdotes partem quandam populi, qui non erant ex filiis Leui, sic enim est apud